

APPEL OM HJÆLP

TIL UNDERPRIVILEGEREDE BØRNEHAVEBØRN

I KENYA

ET NYHEDSBREV I SANDUKO

MARTS 2019

Dette ekstra nyhedsbrev i Sanduko rummer en appel om en særlig støtte. Sanduko er en 100 % frivillig hjælpeorganisation, der hjælper børn i Afrika ud af ekstrem fattigdom ved at tilbyde børnehave, skolegang og for nogle boarding på Steiner Skoler, med deres kreative og menneskeligt opbyggende pædagogik.

Vi er i Kenya, nærmere på Rudolf Steiner Skolen, Mbagathi, i Nairobi.

En problemstilling – en menneskelig nødsituation – bliver tydelig, og vi beder om en særlig Projekt-Børnehave-Hjælp til de helt små 3-4 årige børn i Børnehaven.

Et lille indgreb i din dagligdag kan fuldstændig ændre et af disse børns skæbne!

220 kroner fra dig betyder 220 kroner direkte til et barn, der får mulighed for en tilværelse ud af håbløsheden og ind i en børnehave og en senere skolegang, hvor det enkelte barn er i centrum.

Har du 220 kroner, du kan undvære i måneden, til at redde et lille barn fra fattigdommen og ind i en verden af nye muligheder, så læs her:

Mbagathi-skolens Børnehave er stor, rummer omkring 100 små børn. Den skaber år efter år en sund og stærk basis for elevtilgang til skolen, og 1. klasserne kan starte op med omkring 30-35 elever hvert år. Børnehaven har 4 store grupper med børn helt ned til 3 år. Bygningerne ligger lidt for sig selv i et skønt naturområde på skolens grund, hvor der er gode muligheder for den frie udendørs leg. Der er ikke mange legeredskaber eller faciliteter, men dagene er med deres rytme og varme ro som små stykker af paradys for børnene, der alle kommer fra ekstremt underprivilegerede og fattige familier og livsomstændigheder. Alle børnehavelærerne er enten færdige med eller undervejs med den Steiner-Børnehavepædagogiske Deltidsuddannelse, der i 3 årlige moduler over 3 år finder sted på skolen med hjælp fra meget kompetente og erfarne steinerpædagoger, fra bl.a. Centre for Creative Education i Cape Town i Syd Afrika.

En netop færdiggjort udbygning af overdækkede verandaer til 2 af Mbagathi Børnehavens grupperum muliggør et længe ønsket indtag af små børn, der står på venteliste til at blive optaget i Børnehaven. Der er plads til ca. 20 små nye børn, født i 2015 og 2016, taget ud af de lange ventelister. Og det er disse 20 små børn brevet her drejer sig om.

Ikke alle de små børn har deres far og mor, nogle har blot slægtninge langt ude, andre bor lidt tilfældigt hos familier, der har taget dem til sig i slummen, andre bor i skolens store kostafdeling, også

selv om de er så små. Men i alle tilfælde har ”nogen” ønsket børnene i børnehaven og har kontaktet skolen. Men alle har de det afgørende problem, at de ikke kan betale skolepenge for børnene og behøver sponsorering. Mange støder på det første uoverskuelige problem, at de end ikke har penge til at betale de cirka 150 dkk i indmeldelsesgebyr. Et beløb der ligger helt uden for rækkevidde for de mange familier.

MEN HVAD ER DET FOR SMÅ BØRN? HVORDAN ER DERES SKÆBNER? OG LIVSOMSTÆNDIGHEDER?

Når man ser de små børn i Børnehaven på Mbagathiskolen kan man glædes over, men også undre sig over den store imødekommerhed og varme, der kommer fra de små. De kommer løbende en i møde, åbner glade porten og byder en ”Welcome, welcome”. Når der også er denne undren, er det, fordi disse små børns skæbner er ekstreme og gør stort indtryk. Viljen hos de små til glade at starte hver en ny dag trods alle livsomstændigheder er rørende.

I den efterfølgende beskrivelse er der ikke nævnt navne på børnene i henhold til skolens tavshedspligt, men i Sanduko er vi bekendt med de rigtige navne, og alle børnene venter akut på sponsorering for at kunne blive optaget.

BILLEDER FRA BØRNESKÆBNER OG LIVSBETINGELSER

Et af de små børn er en dreng på 3 år. Hans mor er selv opvokset i en af de største og mest udsatte slumområder i Nairobi, Kibera, hvor snavs, affald, sygdom, menneskelig nød og ekstrem fattigdom har været og er vilkårene for tusinder af mennesker kilometer efter kilometer i et stort område fyldt af blikskure. Virkelig menneskelig

nød. Et ubeskriveligt råt miljø for børn at vokse op i, hvor stor risiko for vold og overgreb altid er til stede. Alkohol og stoffer er en stor trussel mod børnene. Kibera er Afrikas største slumområde og et af verdens største med i dag omkring 250.000 indbyggere. Kun få procent af "indbyggerne" har adgang til rindende vand fra en fælles nybygget vandlinje, resten henter vand i en stor nærliggende dam, der i alle årene har været stærkt forurenet og forårsager sygdom først og fremmest tyfus og kolera. Toiletaffald fra de mange mennesker bunkes op i gamle slidte plasticposer i kæmpe affaldsbjerge ved siden af dammen. Andre steder er "toilettet" huller i jorden, der deles af omkring 50 familier; når hullet er fyldt, er det de unge drenge "job" at tømme det og bringe indholdet ud i floden, der løber igennem Kibera.

Moderen har hele sit liv forgæves kæmpet for en anden tilværelse. Bor nu sammen med sin bedstemor i slummen bag ved Masaai Lodge Road, hvor skolen ligger. Hun har to børn, en på 19 år og så den lille til børnehaven; fædrene har aldrig været involveret. Moderen har aldrig haft fast arbejde, har klaret sig igennem på tilfældigt arbejde, dag efter dag uroligt ventende på, om hun var heldig. En dagløn for "casual work" ligger i dag i bedste fald på omkring 40-60 kr.

En anden af de små har en mor, der det meste af sit liv har siddet i kørestol. Hun lider af en svær epilepsi, som der ikke har været penge til at behandle medicinsk, og sygdommen har derfor udviklet sig med en stærk svækkelse og krumning af ryggen som følgesygdom. Har fra hun var barn tiggat penge ved bilerne, der holder ved lyskrydsene i Nairobi Centrum. Under et epilepsianfald væltede hun over og ned i en stor gryde med kogende tynd grød og blev forbrændt og totalt vansiret i ansigtet og på hænderne således, at den

højre hånd ikke kan bruges. I dag forsøger hun at tjene penge ved at sælge kartofler og løg ved indgangen til Nairobi City Centre. Hendes lille dreng til børnehaven bor nu nær skolen hos en bedstemor.

Et tredje barn har en far, som har været i fængsel de sidste fire år, altså barnets hele levetid. Fængslingen er grundet tyveri og anden kriminalitet. Moderen lever i det andet af Nairobis store slumområder, Kimandino, med fire af hendes syv børn. De tre ældste børn lever hos bedstemoderen i Western Kenya. Moderen tjener penge ved at vaske tøj for folk uden for slummen.

Et fjerde barn lever i en familie med en enlig mor. Hun sælger hver morgen bananer på torvet; det betyder op kl. 3 hver dag for at hente bananer og bringe dem til markedet i hendes lille sammentømrede og primitive bod. Der er en ældre søster på 12 år. De tre bor i et lille et-rums skur lavet af bølgeblikplader. På gulvet stampet ler, der bliver meget mudret i regntiden, hvor vandet står ind. Alle sover de på tynde madrasser på gulvet.

Endnu to små treårige piger er de yngste ud af en familie med 8 søskende. Alle de ældste er optaget i klasserne på Mbagathiskolen. De to små venter nu på sponsorering. Den store familie er en truet familie, fordi nød og modgang har betydet en psykisk tyngde og depression hos moderen, der gør at hun ikke magter opgaven at tage sig af børnene. Hjemmet er et enkelt rum med jordgulv. Ofte er de små fattige og meget primitive bølgeblikshuse, måske 10 x 10 meter, alligevel velordnede med sovepladser i den ene ende, kogegrej i den anden osv. Men i dette hjem er alt i et rod, og børnene kommer snavsede og uredte i skole, ofte sultne efter ikke at have fået ordentlig mad. Faderen i familien har en gammel motorcykel, og han er en af de hundredevis af mænd, der forsøger at tjene til føden

ved at køre "motorcykel-taxa" op ad den støvede Masaii Lodge Road, hvor skolen ligger. Alle børnene i familien har et drag af stærk melankoli i deres ansigter og sind, og skolen har meget opmærksomhed på dem. Derfor også fra Børnehavens og skolens side et stærkt ønske om at kunne optage de to sidste piger.

Det sidste barn beskrevet her er barn af en enlig mor, uden job og uden hjem. En familie i slummen har følt så stor medlidenhed med dem, at de har optaget dem i deres familie. Men ikke ud af overflod: denne familie er meget fattig og al indtægt kommer fra at sælge majs på markedet.

Og så er der alle de andre små børn, der lige som de her beskrevne bærer på netop deres historie.

Det, der er det afgørende, men også det der er det mest rørende og interessante, er spørgsmålet om, hvad det er, der fører netop disse børn og disse familier ad skæbnens veje til Steiner Skolen med dens kreative, levende og menneskeligt opbyggende pædagogik. En ny vej i livet, ud af tyngde og menneskelig bundethed til et liv i fattigdom, kan blive børnenes.

Hvad der er brug for, er mennesker, der vil betale månedlige beløb til skolepenge for disse børn. En vejledende sats er 220 kr. om måneden. Det dækker ca. halvdelen af omkostninger ved børnehaveskolegangen.

Det er selvfølgelig muligt at betale det fulde beløb på 440 kr. – mindre beløb kan ubetinget også være en stor hjælp, idet sponsorering af et barn let kan deles op i mindre sponsorbeløb, som så samlet dækker udgiften.

1. Man kan som sponsor, der betaler de 220 Kr., betale til et navngivent barn. Man vil modtage foto og årlige opdateringer omkring barnets udvikling, og man kan om ønsket gennem skolens administration have en vis korrespondance med barnet.
2. Man kan som sponsor i Sanduko også vælge den mindre forpligtende løsning at indbetale det månedlige beløb til en samlet børnehave-skolepengesum. Det hjælper de enkelte børn fuldstændig på samme måde. Sponsoren er blot ikke bekendt med barnets navn.

Alle beløbene går 100 % til formålet!

Bemærk her, at alle indbetalinger kan gøres fradragsberettigede.

Det du skal gøre for at bidrage er følgende:

Send en mail til sanduko@mail.tele.dk hvori du skriver dit navn, adresse, sponsoreringsønske og indbetaling.

Nyhedsbrev skrevet af Clara Ussing, medlem af Bestyrelsen i Sanduko og ansvarlig for sponsoreringsaftaler.

